

## Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

### ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan eräitä tulo- ja varallisuusverolain keskeisiä vähennyksiä korotettavaksi 3,5 prosentilla. Tätä enemmän ehdotetaan korotettavaksi valtion- ja kunnallisverotuksen tulonhankkimisvähennystä, veronmaksukyvyyn alentumisvähennystä, valtionverotuksen lapsenhoitovähennystä ja palkkavähennystä, valtionverosta myönnettävää huoltajavähennystä sekä kunnallisverotuksen lapsivähennystä, joka ehdotetaan samalla porrastettavaksi lapsiluvun mukaan huoltajavähennyksen tavoin.

Esityksessä ehdotetaan myös toteutettavaksi eräitä verohelpotuksia, joiden tarkoituksena on osakesäästämisen edistäminen ja erityisesti yritys-

varallisuuden verokohtelun lieventäminen. Näitä uudistuksia olisivat omaisuustulovähennyksen huomattava korotus osinkojen osalta, puolisoilla erikseen verotettavan muun kuin ansiotulon enimmäismäärän tuntuva korotus, verotuksen kattosäännön tarkistus ja pörssiosakkeiden verotusarvoperusteiden lievennys. Myös vuokratulojen perusteella tehtävän omaisuustulovähennyksen enimmäismäärä kasvaisi.

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1987. Sitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1987 toimitettavassa verotuksessa. Esitys liittyy vuoden 1987 valtion tulo- ja menoarvioesitykseen.

### YLEISPERUSTELUT

#### 1. Ehdotetut muutokset ja niiden syyt

Hallituksen esityksessä eduskunnalle laiksi vuodelta 1987 toimitettavassa valtionverotuksessa sovellettavista veroasteikoista ja veroprosenteista ehdotetaan tuloveroasteikkoa lievennettäväksi kuluvalta vuodelta toimitettavassa verotuksessa sovellettavaan asteikkoon verrattuna siten, että asteikossa toteutetaan 4 prosentin hintatason nousua vastaava inflaatiotarkistus. Tämä edellyttää myös tuloverotuksessa myönnettävien keskeisten vähennysten korottamista. Esityksessä ehdotetaan, että näitä tarkistettaisiin 3,5 prosentin hintatason nousua vastaavasti. Tarkistusperuste vastaa arvioitua hintatason nousua vuodesta 1985 vuoteen 1986.

Ne vähennykset, joiden määriä ehdotetaan tuloverotuksessa korotettavaksi edellä esitetyn mukaisesti, ovat valtionverotuksen työtulovähennys, yksinhuoltajavähennys, elatusvelvollisuusvähennys sekä puoliso-vähennyksen alle 8-vuotiaan lapsen elatuksen perusteella myönnettävä korotus. Kunnallisverotuksessa näitä vähennyksiä olisivat yksinhuoltajavähennys, opiskelijavähennys, elatusvelvollisuusvähennys sekä perusvähennys. Yleistä tarkistusperustetta enemmän korotettaisiin valtion- ja kunnallisverotuksen tulonhankkimisvähennystä ja veronmaksukyvyyn alentumisvähennystä, valtionverotuksen palkkavähennystä, koulutusvähennystä, lapsenhoitovähennystä ja huoltajavähennystä sekä kunnallisverotuksen lapsivähennystä. Viimeksi mainittu ehdotetaan samalla porrastettavaksi lapsiluvun mukaan samaan tapaan kuin valtionverosta myönnettävä huoltaja-

vähennys, jonka porrastusta myös jyrkennettäisiin nykyisestä. Nämä muutokset keventäisivät erityisesti monilapsisten perheiden verorasitusta.

Lapsiperheitä koskevista veroperusteiden tarkistuksista eniten merkitystä olisi kuitenkin lapsenhoitovähennyksen huomattavalla korotuksella. Vähennyksen yleistä enimmäismäärää korotettaisiin noin kolmanneksella. Enintään 7-vuotiaan lapsen elättämisen perusteella myönnettävä korotus nousisi puolestaan lähes kaksinkertaiseksi. Viimeksi mainitulla muutoksella on tarkoitus tukea erityisesti niitä lapsiperheitä, joilla on eniten kustannuksia lasten päivähoidon järjestämisestä. Näitä ovat ne suhteellisen hyvin ansaitsevat lapsiperheet, joilla ei ole tulotasonsa vuoksi mahdollisuutta saada lapsiaan kunnalliseen päivähoittoon. Lapsenhoitovähennyksen kehittäminen on tarkoituksenmukaisin tapa ottaa lastenhoitokulut verotuksessa huomioon myös siksi, että se kohtelee eri hoitomuotoja tasapuolisesti ja on verotuksen toimittamisen kannalta riittävän kaavamainen.

Rahanarvon muuttumista vastaavasti korotettaisiin myös yrittäjätulon ilman eri selvitystä ansiotuloksi katsottavaa osuutta.

Pieni- ja keskituloisten eläkkeensaajien verotus kevenisi jonkin verran valtion- ja kunnallisverotuksen eläketulovähennysten kertoimien tarkistuksen vuoksi. Rahanarvon muuttumisen johdosta näitä vähennyksiä ei olisi tarpeen muuttaa, sillä ne ovat kansaneläkkeeseen suhteutettuina käytännössä elinkustannusindeksiin sidottuja.

Sairauskuluvähennyksen omavastuuosuudet ja ylärajat ehdotetaan pysytettäväksi nykyisinä. Vastauksessaan hallituksen esitykseen eduskunnalle laiksi tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta (hall. es. 115/85) eduskunta edellytti hallituksen selvittävän, miten verovelvollisten sairauskuluvähennyksen omavastuuosuus voitaisiin poistaa tai ainakin alentaa sitä tuntuvasti nykyisestä tasosta. Koska sairauskulujen vähennysoikeus on kuitenkin vuodesta 1984 alkaen noussut 300 markan omavastuuihin huomioon ottaen lähes kaksinkertaiseksi aiempaan verrattuna, hallitus ei pidä perusteltuna esittää sairauskuluvähennyksen omavastuuosuuksien poistamista ainakaan ennen kuin niiden soveltamisesta on saatu kokemuksia useammalta verovuodelta. Omavastuuosuuksien poistaminen kokonaan olisi myös vastoin verotuksen yksinkertaistamistavoitetta, johon kuuluu selvitystä vaativien, mutta veronmaksukyvyyn kannalta merkityksettömien vähennysten karsiminen. Ilman vähäisten verovähennysten karsimista myöskään verovelvollisten ilmoittamisvelvollisuus-

den rajoittamista koskevilla uudistuksilla ei voida saavuttaa toivottuja tuloksia. On myös otettava huomioon, että omavastuuosuudet ovat reaalisesti alentuneet vuoteen 1984 verrattuna niiden markkamäärien ennallaan pysymisen vuoksi. Tämä kehitys jatkuu myös ensi vuonna, jos omavastuuosuudet pysyvät ennallaan kuten nyt on esitetty.

Vuokra-asuntojen tarjonnan lisäämiseksi vuokratulojen perusteella myönnettävää omaisuustulovähennystä ehdotetaan huomattavasti korotettavaksi eli nykyisestä 6 000 markasta 7 200 markkaan.

Esityksessä ehdotetaan lisäksi omaisuustulovähennyksen tuntuvaa korottamista myös osinkojen ja osuuspääoman korkojen osalta, erillisverotettavan muun kuin ansiotulon määrän nostamista sekä pörssiosakkeiden verotusarvoperusteiden uudistamista siten, että niiden verotusarvoksi vahvistettaisiin vain 70 prosenttia verovuoden lopun hintanoteerauksesta nykyisen 100 prosentin asemasta. Näiden muutosten tarkoituksena on parantaa suomalaisyritysten rahoitusrakennetta edistämällä niiden oman pääoman hankintaa osakesäästämiseen ja omaisuustuloihin kohdistuvilla verohelpotuksilla. Samalla tarkoituksena on lieventää osakeomistuksen varallisuusverorasitusta, joka varallisuusveroasteikon lievennyksestä ja sen alarajan kuluvaan vuonna toteutetusta tuntuvasta korotuksesta huolimatta saattaa kohdistua ankarana niihin verovelvollisiin, joilla on hallussaan runsaasti yritysvarallisuutta. Näiden verovelvollisten aseman parantamiseksi esityksessä ehdotetaan myös verotuksen niin kutsutun kattosäännon tarkistamista siten, että verojen ylittäessä 80 prosenttia verotettavasta tulosta varallisuusveroa voitaisiin jättää maksuunpanematta ilman nykyistä 30 prosentin rajoitusta. Pörssiosakkeiden arvostuksen lieventämisen tarkoituksena on myös saattaa näiden arvostus lähemmäksi muiden osakkeiden arvostusta ja vastaamaan paremmin myös muiden varallisuuslajien arvostusta, jossa varovaisuuden vuoksi on yleensä pyritty noin 70—80 prosentin tasoon käyvästä arvosta.

## 2. Esityksen vaikutukset

Muutosehdotusten vaikutukset valtion verotuloihin on otettu huomioon niissä arvioissa, jotka sisältyvät vuodelta 1987 toimitettavassa valtionverotuksessa sovellettavia veroasteikkoja ja veroprosentteja koskevaan hallituksen esitykseen. Kunnallisverotuksessa arvioidaan ehdotettujen muu-

tosten vähentävän veron tuottoa noin 150 miljoonalla markalla nykyisen veroäyrin keskihinnan mukaan laskettuna. Kirkollisveron tuotto vähenisi noin 10 miljoonalla markalla sekä vakuutetun kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun tuotto

noin 30 miljoonalla markalla. Vertailuperusteena on tällöin niiden verojen ja maksujen määrä, joka maksuunpantaisiin vuodelta 1987 vuoden 1986 veroperustein.

## YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

### 1. Lakiehdotuksen perustelut

17 §:n 2 mom. Valtionverotuksessa puolisoita verotetaan muiden kuin ansiotulojen osalta yhteenlasketun tulon perusteella siltä osin kuin nämä tulot ylittävät 4 000 markkaa. Nykyistä 4 000 markan rajausta sovelletaan vuosilta 1985 ja 1986 toimitettavissa verotuksissa. Esityksessä ehdotetaan erikseen verotettavan muun kuin ansiotulon määrän korottamista 6 500 markkaan.

17 b § 2 mom. Säännöksen mukaan verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen, ammatin tai maatilatalouden tulosta katsotaan ilman eri selvitystä ansiotuloksi 150 000 markkaa. Tämä määrä ehdotetaan korotettavaksi 155 000 markkaan. Selvityksen perusteella ansiotulo-osuus voidaan vahvistaa suuremmaksikin, jos verovelvollisen tai puolisoiden työn arvo ylittää mainitun määrän. Jos puoliset ovat työskennelleet yritystoiminnassa yhdessä, eikä niin kutsutun avustavan yrittäjäpuolison työpanosta ole pidettävä vähäisenä, ansiotulo jaetaan pääsääntöisesti puoliksi puolisojen kesken.

Yrittäjätulosta ansiotuloksi katsottavalla osuudella on progressiivisessa valtion tuloverotuksessa vaikutusta erityisesti yrittäjäpuolisoiden verorasituksen määrään, koska vain ansiotulot voidaan jakaa puolisojen kesken ja koska muut kuin ansiotulot joutuvat 17 §:n 2 momentissa säädetyn määrän ylittävältä osalta yhteisverotettaviksi. Lisäksi erät vähennykset kuten työtulovähennys ja lapsenhoitovähennys myönnetään vain ansiotulojen perusteella. Myös eläkevakuutusmaksujen vähennyskelpoinen määrä on suhteutettu ansiotulojen määrään.

20 §:n 9 kohta ja 22 §:n 1 mom. 17 kohta. Veronalaisten tulojen luetteloon ehdotetaan lisättäväksi 25 päivänä heinäkuuta 1986 vahvistetun ja 1 päivänä heinäkuuta 1987 voimaan tulevan potilasvahinkolain (585/86) mukainen korvaus

tulojen ja elatuksen vähentymisestä. Vastaavasti 22 §:n 1 momentin 17 kohdassa säädettäisiin, että muu mainitun lain mukainen suoritus olisi verovapaata tuloa. Näin potilasvahinkolain mukaiset suoritukset tulisivat verotuksellisesti samaan asemaan kuin sairausvakuutuslain mukaiset korvaukset.

22 §:n 1 mom. 2 kohta. Verovapaita luonteeltaan sosiaalisia avustuksia koskevasta lainkohdasta poistettaisiin maininta irtolaislaissa (57/36) tarkoitettusta palkkiorahasta, sillä sitä ei ole enää vuoden 1982 jälkeen maksettu irtolaislain 11 §:n kumoamisen (706/82) vuoksi. Lisäksi lainkohdassa mainittua hoitotuen käsitettä täsmennettäisiin viittauksella asianomaiseen lakiin lapsen hoitotuesta (444/69).

28 § 1 mom. 1 kohta. Tulonhankkimisvähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 1 600 markasta 1 800 markkaan. Kun tulonhankkimisvähennys myönnetään pienten tulonhankkimiskulujen sijaan, ehdotetulla inflaatiotarkistusta suuremmalla korotuksella voitaisiin vähentää tulonhankkimiskulujen selvittämiseen liittyvää verotustyötä. Myös vähennyksen rakennetta muutettaisiin siten, että se olisi 500 markkaa lisättynä 5 prosentilla palkkatulon määrästä. Nykyisin vastaavat luvut ovat 350 markkaa ja 4 prosenttia. Näin ollen vähennys olisi nykyistä suurempi niillä, joiden palkkatulo ei riitä täysimääräisen vähennyksen tekemiseen. Lisäksi täysimääräisenä vähennyksen saisi muutoksen jälkeen jo 26 000 markan palkkatulosta alkaen, kun vastaava raja nykyisin on 31 250 markkaa. Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut saataisiin kuitenkin nykyiseen tapaan vähentää erikseen.

Palkkatulosta tehtävät muut luonnolliset vähennykset voidaan tehdä esitetyn selvityksen perusteella, tai esimerkiksi moottorisaha- ja ajovälinevähennykset myös prosenttimääräisinä, siltä

osin kuin niiden määrä ylittää tulonhankkimisvähennyksen määrän.

31 §:n 1 mom. Pykälässä on säädetty veronmaksukyyn alentumisvähennyksestä, joka voidaan myöntää verolautakunnan harkinnan mukaan verovelvolliselle, jonka veronmaksukyky on laissa mainitusta tai muusta erityisestä syystä olennaisesti alentunut. Koska vähennyksen enimmäismäärä, 5 300 markkaa, on pysynyt samana vuodelta 1981 toimitetusta verotuksesta alkaen, sen reaalinen merkitys on rahanarvon alenemisen myötä vähentynyt. Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan, että vähennyksen enimmäismäärä korotetaan tapahtuneen inflaatiokehityksen huomioon ottamiseksi 6 000 markkaan.

32 a §. Omaisuustulovähennyksen enimmäismäärä on voimassa olevassa laissa 6 000 markkaa. Tähän määrään saa kuitenkin sisältyä muita kuin asunnon vuokraamisesta saatuja omaisuustuloja eli osinkoja ja korkoja enintään 3 800 markkaa. Esityksessä ehdotetaan vähennyksen enimmäismäärä korotettavaksi nykyisestä 6 000 markasta 7 200 markkaan. Samalla ehdotetaan vähennyksen porrastamista uudelleen siten, että siihen oikeuttavat tulot jaettaisiin kolmeen ryhmään nykyisen kahden asemesta. Kuten nykyisinkin, enimmäismääräisen vähennyksen voisi tehdä vain lainkohdassa tarkoitettujen vuokratulojen perusteella. Seuraavana ryhmänä olisivat osingot, osuuspääoman korot ja lisärahastosijoituksille maksettavat korot, joita saisi sisältyä vähennykseen enintään 5 200 markkaa nykyisen 3 800 markan asemesta. Kolmannessa ryhmässä olisivat muut veronalaiset korot, joita ovat esimerkiksi debenttuureille ja sijoitustileille maksettavat korot. Näiden perusteella tehtävän mainittuun 5 200 markkaan sisällytettävän vähennyksen enimmäismäärä olisi sama kuin nykyisin eli 3 800 markkaa. Vähennyksen enimmäisrajat säilyisivät edelleen sisäkkäisinä, joten kaikkien omaisuustulojen perusteella voitaisiin myöntää yhteensä enintään 7 200 markan suuruinen vähennys.

33 §. Tässä pykälässä säädetään valtionverotuksessa tulosta myönnettävistä vähennyksistä. Näitä vähennyksiä korotettaisiin siten, että työtulovähennyksen enimmäismäärä nousisi 11 400 markasta 11 800 markkaan, lapsenhoitovähennyksen enimmäismäärä 5 300 markasta 7 000 markkaan ja vähennyksen alle 8-vuotiaasta myönnettävä lisäosuus 1 300 markasta 5 000 markkaan sekä yksinhuoltajavähennyksen enimmäismäärä 6 100 markasta 6 300 markkaan. Koulutusvähennys korotettaisiin 1 700 markasta 1 800 markkaan. Puolisovähennyksen alle 8-vuotiaan lapsen

elättämisen perusteella myönnettävä korotus nostettaisiin 1 600 markasta 1 800 markkaan. Näin ollen tämä vähennys, joka myönnetään enemmän ansaitsevalle puolisolle silloin, kun toisella puolisoilla ei ole lainkaan tuloja tai tämän tulot ovat vähäiset, voisi olla 5 000 markkaa tai korotettuna enintään 6 800 markkaa. Myös palkkavähennys, joka on vuodesta 1981 alkaen ollut prosentin palkkatulosta ja enintään 800 markkaa, nousisi 1,3 prosenttiin palkkatulosta. Samalla sen enimmäismäärää ehdotetaan korotettavaksi 1 400 markkaan. Näin ollen vähennyksen saisi enimmäismääräisenä, kun palkkatulo ylittää noin 109 500 markkaan.

34 §:n 1 mom. Valtionverotuksen eläketulovähennystä ehdotetaan korotettavaksi siten, että vähennyksen laskemisessa kansaneläkkeen perusteella käytettävä kerroin olisi 1,73 nykyisen 1,69 asemesta. Tämä merkitsi vähennyksen enimmäismäärään 900 markan reaalista nousua vuodessa.

36 §. Kunnallisverotuksessa myönnettäviä vähennyksiä koskevan pykälän 2 kohdan mukainen jokaisesta alaikäisestä lapsesta myönnettävä lapsivähennys ehdotetaan erityisesti monilapsisten perheiden kunnallisverotuksen keventämiseksi porrastettavaksi huoltajavähennyksen tavoin siten, että vähennys yhdestä lapsesta olisi 3 100 markkaa, kahdesta 6 400 markkaa, kolmesta 9 900 markkaa, neljästä 13 600 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta lapsesta lisäksi 3 900 markkaa. Lisäksi 3 kohdan mukainen kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys korotettaisiin 2 300 markasta 2 400 markkaan, 4 kohdan mukainen opiskelijavähennys 3 500 markasta 3 600 markkaan ja 3 momentin mukainen elatusvelvollisuusvähennys 3 500 markasta 3 600 markkaan.

36 a §:n 1 mom. Kunnallisverotuksen eläketulovähennykseen tehtäisiin 200—300 markan suuruinen reaalinen korotus korottamalla vähennyksen laskemisessa käytettävää kerrointa niin, että se olisi 1,188 nykyisen 1,18 asemesta.

37 §. Tässä lainkohdassa säädetään kunnallisverotuksen perusvähennyksestä, jonka tarkoituksena on tuloverokynnyksen nostaminen niin, ettei aivan pienistä tuloista menisi veroa. Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo on kunnallisverotuksessa kaikkien muiden vähennysten jälkeen vähemmän kuin 10 000 markkaa, hänelle myönnetään nykyisin tulojen vähentyessä asteittain suureneva perusvähennys, joka on suurimmillaan 5 000 markkaa. Vähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 5 200 markkaan, jonka suuruudesta tulosta ei siten me-

nisi lainkaan kunnallisveroa. Tulojen noustessa 10 400 markkaan perusvähennystä ei enää myönnettäisi.

48 §:n 3 mom. Lainkohdassa säädetään osakkeiden ja muiden arvopapereiden verotusarvojen vahvistamisesta. Saman pykälän 1 momentin mukaan verohallitus vahvistaa verotusarvon kotimaisille obligaatioille ja sellaisten osakeyhtiöiden, joiden osakepääoma on yli 1,5 miljoonaa markkaa, osakkeille sekä lisäksi sellaisille osakkeille ja muille arvopapereille, joiden osalta verohallitus katsoo sen tarpeelliseksi. Muiden osakkeiden verotusarvojen vahvistaminen kuuluu 5 momentin mukaan verolautakunnille, joiden on verotusarvoja vahvistaessaan noudatettava valtiovarainministeriön asiasta antaman päätöksen (816/75) mukaisia perusteita.

Varallisuuden arvostamista koskevan, tulo- ja varallisuusverolain 43 §:ään sisältyvän pääsääntöön mukaan varoihin kuuluva omaisuus on arvostettava verovuoden lopun käypään arvoon eli todennäköiseen luovutushintaan, ellei toisin ole säädetty. Tämä pääsääntö koskee myös osakkeiden ja muiden arvopapereiden arvostusta. Käytännössä markkinahinnan mukaista arvostusta on sovellettu vain arvopaperipörssissä noteerattuihin osakkeisiin ja obligaatioihin.

Hintanoteerausten käyttämistä sellaisenaan pörssiosakkeiden verotusarvojen vahvistamisperusteena on kuitenkin arvosteltu, koska verovuoden lopun hintanoteeraus ei anna välttämättä oikeaa kuvaa osakkeen todellisesta arvosta. Tämän vuoksi on vaadittu arvostusperusteiden tarkistamista joko siten, että osakkeen verotusarvoksi vahvistettaisiin tietyn ajanjakson keskikurssi tai siten, että verotusarvot vahvistettaisiin useiden muiden varallisuuslajien tavoin varovaisuuden vuoksi 70—80 prosentiksi markkina-arvosta.

Edellä esitetyn perusteella esityksessä ehdotetaan, että arvopaperipörssissä noteerattujen osakkeiden arvoksi vahvistettaisiin 70 prosenttia niiden käyvästä arvosta. Uusi arvostussääntö ei koskisi obligaatioita eikä niin sanottuja OTC-lista- ja meklarilistaosakkeita, jotka noteerataan julkisesti pörssiosakkeiden tavoin.

57 §:n 1 mom. 1 kohta ja 3 mom. Pykälässä säädetään valtionverotuksessa tuloverosta tehtävistä vähennyksistä. Näistä huoltajavähennystä, joka myönnetään lapsiluvun mukaan porrastettuna, ehdotetaan korotettavaksi siten, että monilapsiset perheet saisivat vähennyksestä vielä suhteellisesti aiempaa suuremman hyödyn. Korotuksen jälkeen vähennys olisi yhdestä lapsesta 870 markkaa, kahdesta 1 880 markkaa, kolmesta 3 100 markkaa, neljästä 4 790 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta lapsesta lisäksi 2 190 markkaa. Nykyisin vastaavat markkamäärät ovat 840, 1 790, 2 910, 4 420 ja 1 900 markkaa.

Kolmannessa momentissa säädetty elatusvelvollisuusvähennys ehdotetaan korotettavaksi 875 markasta 900 markkaan lasta kohden.

65 §:n 1 mom. Tässä lainkohdassa säädetään verotuksen niin kutsutusta kattosäännöstä. Sen mukaan valtion tulovero ja 30 % varallisuusverosta voidaan jättää maksuunpanematta siltä osin kuin verovelvollisen valtionveron, kunnallisveron, kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksujen yhteismäärä on suurempi kuin 80 prosenttia verotettavasta tulosta. Esityksessä ehdotetaan kattosääntöä muutettavaksi siten, että mainittu 30 prosentin rajoitus varallisuusveron osalta poistuisi.

## 2. Voimaantulo ja soveltaminen

Laki on tarkoitus saattaa voimaan vuoden 1987 alusta lukien. Sitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1987 toimitettavassa verotuksessa.

## 3. Säättämisjärjestys

Koska esitykseen sisältyvät ehdotukset eivät miltään osin kiristäisi verotusta, lakiehdotus olisi käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 66 §:n mukaisessa säättämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

## Laki

### tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 17 §:n 2 momentti, 17 b §:n 2 momentti, 20 §:n 9 kohta, 22 §:n 1 momentin 17 ja 22 kohta, 28 §:n 1 kohta, 31 §:n 1 momentti, 32 a §:n 1 momentti, 33 §:n 1 momentin 1—5 kohta, 34 §:n 1 momentti, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 36 a §:n 1 momentti, 37 § ja 48 §:n 3 momentti, 57 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti sekä 65 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 17 §:n 2 momentti, 32 a §:n 1 momentti ja 57 §:n 1 momentin 1 kohta 28 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa (972/84), 17 b §:n 2 momentti, 28 §:n 1 kohta, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 37 ja 57 § 20 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (998/85), 20 §:n 9 kohta 29 päivänä marraskuuta 1985 annetussa laissa (897/85), 22 §:n 1 momentin 17 kohta 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (478/81) ja 22 kohta 24 päivänä elokuuta 1984 annetussa laissa (604/84), 31 §:n 1 momentti ja 33 §:n 1 momentin 2 a kohta 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80), 34 §:n 1 momentti ja 36 a §:n 1 momentti 5 päivänä helmikuuta 1982 annetussa laissa (111/82) sekä 65 §:n 1 momentti 1 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (913/78), näin kuuluviksi:

#### 17 §

Valtiolle suoritettavan tuloveron määrää laskettaessa lisätään sen puolison, jolla on ansiotuloja vähemmän kuin toisella puolisoilla tai jolla ei ole ansiotuloja lainkaan, muut tulot kuin ansiotulot, siltä osin kuin niiden verotettava määrä ylittää 6 500 markkaa, toisen puolison tuloihin. Jos kummallakin puolisoilla on vain muita tuloja kuin ansiotuloja, lisätään sen puolison, jolla on vähemmän tuloja, tulo siltä osin kuin se ylittää 6 500 markkaa toisen puolison tuloihin.

#### 17 b §

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen taikka am-

matin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 155 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 155 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön ainesosan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

## 20 §

Veronalaista tuloa on muun ohessa:

9) päiväraha, äitiys-, isyys- ja vanhempainraha sekä eläke ja muu korvaus tulojen tai elatuksen vähentymisestä, joka suoritetaan sairausvakuutuslain (364/63), potilasvahinkolain (585/86) tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla,

## 22 §

Veronalaisiksi tuloksi ei katsota:

17) pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan taikka potilasvahinkolain (585/86) nojalla muusta kuin tulojen tai elatuksen vähentymisestä maksettua korvausta,

22) sosiaalihuoltolain (710/82) mukaista toimeentulotukea, lapsen elatuksen turvaamisesta annetun lain (122/77) mukaista elatustukea, haudausavustusta, äitiysavustusta, lapsilisää, lapsen hoitotuesta annetun lain (444/69) nojalla maksettua lapsen hoitotukea, invalidirahaa, rintamasotilaseläkettä, ylimääräistä sotaeläkettä, asevelvollisen päivärahaa, sotilasavustuslain (566/48) mukaista sotilasavustusta, kotiuttamisrahalain (910/77) mukaista kotiuttamisrahaa, reserviläispalkkaa, erorahalin (947/78) mukaista erorahaa ja valtion virkamiesten erorahasta annetun valtioneuvoston päätöksen (1075/77) mukaista erorahaa, työnvälityslain (246/59) mukaan työntekijälle valtion varoista suoritettua korvausta, oppisopimuslaissa (422/67) tarkoitettuja oppilaan valtion varoista saamia taloudellisia etuja eikä metsäoppilaitoksista annetun lain (141/64) nojalla myönnettyä avustusta,

## 28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) *tulonhankkimisvähennyksenä* 500 markkaa lisättyä 5 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 800 markkaa ja enintään palkkatulon määrän,

## 31 §

Jos verovuonna Suomessa asuneen henkilön veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta

olennaisesti alentunut, vähennetään tulosta kohtuullinen määrä, ei kuitenkaan enempää kuin 6 000 markkaa (*veronmaksukykyyn alentumisvähennys*).

## 32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää kokonaistulostaan kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saatujen osinkojen ja osuuspääoman korkojen taikka kotimaiselta säästöpankilta tahi osuuspankilta saatujen niiden lisärahastosijoituksille maksettavien korkojen ja muun veronalaisen koron sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadun vuokratulon perusteella yhteensä 7 200 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*). Vähennyksen perusteena otetaan kuitenkin huomioon muita tässä pykälässä mainittuja tuloja kuin vuokratuloja enintään 5 200 markkaa, mihin määrään saa sisältyä muita korkoja kuin osuuspääoman korkoja ja edellä mainittuja lisärahastosijoituksille maksettavia korkoja enintään 3 800 markkaa.

## 33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 11 800 markkaa (*työtulovähennys*),

2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 7 000 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 5 000 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttänyt lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansiotulojen määrä on pienempi (*lapsenhoitovähennys*),

2 a) 1,3 prosenttia palkkatulostaan, kuitenkin enintään 1 400 markkaa (*palkkavähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 6 300 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 5 000 markkaa, jos verovelvollisen puolisoilla ei ole veronalaista tuloa, tai jos puolisoilla on tällaista tuloa, saa se puolisoista, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi, vähentää 5 000 markkaa vähennettynä 25 prosentilla toisen puolison tulon määrästä, kuitenkin niin, että vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 800 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan (*puolisovähennys*),

5) 1 800 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapsestaan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltalukiossa, ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

### 34 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa eläketulostaan vähentää *valtionverotuksen eläketulovähennyksen*. Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,73 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden kansaneläkkeen suuruisen ansiotulon mukaan määräytyvä työtulovähennys sekä progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen sadan markan määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen kokonaistulo on suurempi kuin täyden eläketulovähennyksen määrä, eläketulovähennystä pienennetään 75 prosentilla määrästä, jolla kokonaistulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän.

### 36 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa kunnallisverotuksessa vähentää:

2) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä tällaisesta lapsesta 3 100 markkaa, kahdesta 6 400 markkaa, kolmesta 9 900 markkaa, neljästä 13 600 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta alaikäisestä

lapsesta tai kasvattilapsesta lisäksi 3 900 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 2 400 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 3 600 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltalukiossa, ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuitenkin enintään 3 600 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

### 36 a §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa eläketulostaan vähentää *kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen*. Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,188 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden perusvähennyksen määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen sadan markan määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen kokonaistulo ylittää täyden perusvähennyksen kaksinkertaisen määrän ja täyden eläketulovähennyksen yhteismäärän, ylimenevällä osalla pienennetään eläketulovähennystä.

### 37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 5 200 markan määrää suurempi, on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulo määrää, tai jos tulo on 5 200 markkaa suurempi, 5 200 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 52 markan määrästä, jolla tulo ylittää 5 200 markan määrän (*perusvähennys*).

## 48 §

Arvopaperin verotusarvoa ei saa vahvistaa sille 2 momentissa mainittuun ehdotukseen otettua arvoa suuremmaksi, ellei siihen anna aihetta ehdotusta valmistettaessa sattunut olennainen erehdys tai olosuhteiden muuttuminen tahi muu niihin verrattava syy. Arvopaperipörssissä noteeratun osakkeen verotusarvoksi vahvistetaan 70 prosenttia sen käyvästä arvosta. Näiden osakkeiden sekä arvopaperipörssissä noteerattujen obligatioiden arvo vahvistetaan edellä mainittua ehdotusta tekemättä.

## 57 §

Verovelvollisen henkilön, joka suurimman osan verovuodesta on asunut Suomessa, tuloverosta vähennetään:

1) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä tällaisesta lapsesta 870 markkaa, kahdesta 1 880 markkaa, kolmesta 3 100 markkaa, neljästä 4 790 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta lisäksi 2 190 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain sille puolisoista, jonka tuloveron määrä on suurempi (*huoltajavähennys*).

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 900 markkaa alaikäistä lasta kohden.

## 65 §

Jos verovuonna Suomessa asuneen luonnollisen henkilön tai erillisenä verovelvollisena verotettavan kotimaisen kuolinpesän verovuoden tulosta ja varallisuudesta menevän valtionveron sekä hänelle määrätyn kunnallisveron, kirkollisveron, kansaneläkevakuutusmaksun ja sairausvakuutusmaksun yhteismäärä on suurempi kuin 80 prosenttia verovelvollisen valtionverotuksessa vahvistetusta verotettavasta tulosta, verovelvollisen maksettavaksi ei panna tämän määrän yli menevää valtionveron osaa. Verovelvollisen maksettavaksi verotuslain 77 §:n nojalla määrätty veronkorotus maksuunpannaan kuitenkin kokonaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1987. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1987 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 23 päivänä syyskuuta 1986

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri Esko Ollila

## Laki

### tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 17 §:n 2 momentti, 17 b §:n 2 momentti, 20 §:n 9 kohta, 22 §:n 1 momentin 17 ja 22 kohta, 28 §:n 1 kohta, 31 §:n 1 momentti, 32 a §:n 1 momentti, 33 §:n 1 momentin 1—5 kohta, 34 §:n 1 momentti, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 36 a §:n 1 momentti, 37 § ja 48 §:n 3 momentti, 57 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti sekä 65 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 17 §:n 2 momentti, 32 a §:n 1 momentti ja 57 §:n 1 momentin 1 kohta 28 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa (972/84), 17 b §:n 2 momentti, 28 §:n 1 kohta, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 37 ja 57 § 20 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (998/85), 20 §:n 9 kohta 29 päivänä marraskuuta 1985 annetussa laissa (897/85), 22 §:n 1 momentin 17 kohta 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (478/81) ja 22 kohta 24 päivänä elokuuta 1984 annetussa laissa (604/84), 31 §:n 1 momentti ja 33 §:n 1 momentin 2 a kohta 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80), 34 §:n 1 momentti ja 36 a §:n 1 momentti 5 päivänä helmikuuta 1982 annetussa laissa (111/82) sekä 65 §:n 1 momentti 1 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (913/78), näin kuuluviksi:

*Voimassa oleva laki*

*Ehdotus*

#### 17 §

Valtiolle suoritettavan tuloveron määrää laskettaessa lisätään sen puolison, jolla on ansiotuloja vähemmän kuin toisella puolisollla tai jolla ei ole ansiotuloja lainkaan, muut tulot kuin ansiotulot, siltä osin kuin niiden verotettava määrä ylittää 4 000 markkaa, toisen puolison tuloihin. Jos kummallakin puolisollla on vain muita tuloja kuin ansiotuloja, lisätään sen puolison, jolla on vähemmän tuloja, tulo siltä osin kuin se ylittää 4 000 markkaa toisen puolison tuloihin.

Valtiolle suoritettavan tuloveron määrää laskettaessa lisätään sen puolison, jolla on ansiotuloja vähemmän kuin toisella puolisollla tai jolla ei ole ansiotuloja lainkaan, muut tulot kuin ansiotulot, siltä osin kuin niiden verotettava määrä ylittää 6 500 markkaa, toisen puolison tuloihin. Jos kummallakin puolisollla on vain muita tuloja kuin ansiotuloja, lisätään sen puolison, jolla on vähemmän tuloja, tulo siltä osin kuin se ylittää 6 500 markkaa toisen puolison tuloihin.

#### 17 b §

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 150 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 150 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 155 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 155 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota

*Voimassa oleva laki*

metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön ainesosan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

*Ehdotus*

metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön ainesosan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

## 20 §

Veronalaista tuloa on muun ohessa:

9) päiväraha, äitiys-, isyys- ja vanhempainraha sekä eläke ja muu korvaus tulojen tai elatuksen vähentymisestä, joka suoritetaan sairausvakuutuslain (364/63), tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla,

9) päiväraha, äitiys-, isyys- ja vanhempainraha sekä eläke ja muu korvaus tulojen tai elatuksen vähentymisestä, joka suoritetaan sairausvakuutuslain (364/63), *potilasvahinkolain* (585/86) tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla,

## 22 §

Veronalaiseksi tuloksi ei katsota:

17) pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla muusta kuin tulojen tai elatuksen vähentymisestä maksettua korvausta,

17) pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan *taikka potilasvahinkolain* (585/86) nojalla muusta kuin tulojen tai elatuksen vähentymisestä maksettua korvausta,

22) sosiaalihuoltolain (710/82) mukaista toimeentulotukea, *irtolaislaissa* (57/36) *tarkoitettua palkkiorahaa*, lapsen elatuksen turvaamisesta annetun lain (122/77) mukaista elatustukea, hautausavustusta, äitiysavustusta, lapsilisää, hoitotukea, invalidirahaa, rintamasotilaseläkettä, ylimääräistä sotaeläkettä, asevelvollisen päivärahaa, sotilasavustuslain (566/48) mukaista sotilasavustusta, kotiuttamisrahalain (910/77) mukaista kotiuttamisrahaa, reserviläispalkkaa, erorahalain (947/78) mukaista erorahaa ja valtion virkamiesten erorahasta annetun valtioneuvoston päätöksen (1075/77) mukaista erorahaa, työnvälityslain (246/59) mukaan työntekijälle valtion varoista suoritettua korvausta, oppisopimuslaissa (422/67) tarkoitettuja oppilaan valtion varoista saamia taloudellisia etuja eikä metsäoppilaitoksista annetun lain (141/64) nojalla myönnettyä avustusta,

22) sosiaalihuoltolain (710/82) mukaista toimeentulotukea, lapsen elatuksen turvaamisesta annetun lain (122/77) mukaista elatustukea, hautausavustusta, äitiysavustusta, lapsilisää, *lapsen hoitotuesta annetun lain* (444/69) *nojalla maksettua lapsen* hoitotukea, invalidirahaa, rintamasotilaseläkettä, ylimääräistä sotaeläkettä, asevelvollisen päivärahaa, sotilasavustuslain (566/48) mukaista sotilasavustusta, kotiuttamisrahalain (910/77) mukaista kotiuttamisrahaa, reserviläispalkkaa, erorahalain (947/78) mukaista erorahaa ja valtion virkamiesten erorahasta annetun valtioneuvoston päätöksen (1075/77) mukaista erorahaa, työnvälityslain (246/59) mukaan työntekijälle valtion varoista suoritettua korvausta, oppisopimuslaissa (422/67) tarkoitettuja oppilaan valtion varoista saamia taloudellisia etuja eikä metsäoppilaitoksista annetun lain (141/64) nojalla myönnettyä avustusta,

## 28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) *tulonhankkimisvähennyksenä* 350 markkaa lisättynä 4 prosentilla palkkatulon

## 28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) *tulonhankkimisvähennyksenä* 500 markkaa lisättynä 5 prosentilla palkkatulon

*Voimassa oleva laki*

määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 600 markkaa ja enintään palkkatulon määrän,

---

## 31 §

Jos verovuonna Suomessa asuneen henkilön veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut, vähennetään tulosta kohtuullinen määrä, ei kuitenkaan enempää kuin 5 300 markkaa (*veronmaksukyvyn alen- tumisvähennys*).

---

## 32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää kokonaistulostaan kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saatujen osinkojen ja osuuspääoman korkojen taikka kotimaiselta säästöpankilta tahi osuuspankilta saatujen niiden lisärahastosijoituksille maksettavien korkojen ja muun veronalaisen koron sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadun vuokratulon perusteella yhteensä 6 000 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*). Vähennyksen perusteena otetaan kuitenkin huomioon muita tässä pykälässä mainittuja tuloja kuin vuokratuloja enintään 3 000 markkaa.

---

## 33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 11 400 markkaa (*työtulovähennys*),

2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 5 300 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 300 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansio-

*Ehdotus*

määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 800 markkaa ja enintään palkkatulon määrän,

---

## 31 §

Jos verovuonna Suomessa asuneen henkilön veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut, vähennetään tulosta kohtuullinen määrä, ei kuitenkaan enempää kuin 6 000 markkaa (*veronmaksukyvyn alen- tumisvähennys*).

---

## 32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää kokonaistulostaan kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saatujen osinkojen ja osuuspääoman korkojen taikka kotimaiselta säästöpankilta tahi osuuspankilta saatujen niiden lisärahastosijoituksille maksettavien korkojen ja muun veronalaisen koron sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadun vuokratulon perusteella yhteensä 7 200 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*). Vähennyksen perusteena otetaan kuitenkin huomioon *muuta tässä pykälässä tarkoitettuja tuloja kuin vuokratuloja enintään 5 200 markkaa, mihin määrään saa sisältyä muita korkoja kuin osuuspääoman korkoja tai edellä mainittuja lisärahastosijoituksille maksettavia korkoja enintään 3 800 markkaa.*

---

## 33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 11 800 markkaa (*työtulovähennys*),

2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 7 000 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 5 000 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansio-

## Voimassa oleva laki

## Ehdotus

tulojen määrä on pienempi (*lapsenhoitovähennys*),

2 a) 1 prosentin palkkatulostaan, kuitenkin enintään 800 markkaa (*palkkavähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 6 100 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 5 000 markkaa, jos verovelvollisen puolisoilla ei ole veronalaista tuloa, tai jos puolisoilla on tällaista tuloa, saa se puolisoista, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi, vähentää 5 000 markkaa vähennettynä 25 prosentilla toisen puolison tulon määrästä, kuitenkin niin, että vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 600 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan (*puolisovähennys*),

5) 1 700 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapsestaan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltalukiossa, ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

tulojen määrä on pienempi (*lapsenhoitovähennys*),

2 a) 1,3 prosenttia palkkatulostaan, kuitenkin enintään 1 400 markkaa (*palkkavähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 6 300 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 5 000 markkaa, jos verovelvollisen puolisoilla ei ole veronalaista tuloa, tai jos puolisoilla on tällaista tuloa, saa se puolisoista, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi, vähentää 5 000 markkaa vähennettynä 25 prosentilla toisen puolison tulon määrästä, kuitenkin niin, että vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 800 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan (*puolisovähennys*),

5) 1 800 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapsestaan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltalukiossa, ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

## 34 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa eläketulostaan vähentää *valtionverotuksen eläketulovähennyksen*. Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,69 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden kansaneläkkeen suuruisen ansiotulon mukaan määräytyvä työtulovähennys sekä progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen sadan markan määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen kokonaistulo on suurempi kuin täyden eläketulovähennyksen määrä, eläketulovähennys-

## 34 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa eläketulostaan vähentää *valtionverotuksen eläketulovähennyksen*. Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,73 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden kansaneläkkeen suuruisen ansiotulon mukaan määräytyvä työtulovähennys sekä progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen sadan markan määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen kokonaistulo on suurempi kuin täyden eläketulovähennyksen määrä, eläketulovähennys-

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

tä pienennetään 75 prosentilla määrästä, jolla kokonaistulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän.

tä pienennetään 75 prosentilla määrästä, jolla kokonaistulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän.

## 36 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa kunnallisverotuksessa vähentää:

2) 3 000 markkaa jokaisesta alaikäisestä lapsestaan ja kasvattilapsestaan, jota hän on verovuonna elättänyt, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 2 300 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 3 500 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltalukiossa, ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuitenkin enintään 3 500 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

## 36 a §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa eläketulostaan vähentää *kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen*. Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,18 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden perusvähennyksen määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen sadan markan määrään. Elä-

2) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä tällaisesta lapsesta 3 100 markkaa, kahdesta 6 400 markkaa, kolmesta 9 900 markkaa, neljästä 13 600 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta lisäksi 3 900 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 2 400 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 3 600 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltalukiossa, ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuitenkin enintään 3 600 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

## 36 a §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa eläketulostaan vähentää *kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen*. Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,188 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden perusvähennyksen määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen sadan markan mää-

*Voimassa oleva laki*

ketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen kokonaistulo ylittää täyden perusvähennyksen kaksinkertaisen määrän ja täyden eläketulovähennyksen yhteismäärän, ylimenevällä osalla pienennetään eläketulovähennystä.

## 37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 5 000 markan määrää suurempi, on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulo määrä, tai jos tulo on 5 000 markkaa suurempi, 5 000 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 50 markan määrästä, jolla tulo ylittää 5 000 markan määrän (*perusvähennys*).

## 48 §

Arvopaperin verotusarvoa ei saa vahvistaa sille 2 momentissa mainittuun ehdotukseen otettua arvoa suuremmaksi, ellei siihen anna aiheutta ehdotusta valmistettaessa sattunut olennainen erehdys tai olosuhteiden muuttuminen tahi muu niihin verrattava syy. Arvopaperipörssissä noteerattavien osakkeiden ja obligatioiden arvo vahvistetaan edellä mainittua ehdotusta tekemättä.

## 57 §

Verovelvollisen henkilön, joka suurimman osan verovuodesta on asunut Suomessa, tuloverosta vähennetään:

1) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä tällaisesta lapsesta 840 markkaa, kahdesta 1 790 markkaa, kolmesta 2 910 markkaa, neljästä 4 420 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta lisäksi 1 900 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain sille puolisoista, jonka tuloveron määrä on suurempi (*huoltajavähennys*).

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 825 markkaa alaikäistä lasta kohden.

*Ehdotus*

rään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen kokonaistulo ylittää täyden perusvähennyksen kaksinkertaisen määrän ja täyden eläketulovähennyksen yhteismäärän, ylimenevällä osalla pienennetään eläketulovähennystä.

## 37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 5 200 markan määrää suurempi, on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulo määrä, tai jos tulo on 5 200 markkaa suurempi, 5 200 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 52 markan määrästä, jolla tulo ylittää 5 200 markan määrän (*perusvähennys*).

## 48 §

Arvopaperin verotusarvoa ei saa vahvistaa sille 2 momentissa mainittuun ehdotukseen otettua arvoa suuremmaksi, ellei siihen anna aiheutta ehdotusta valmistettaessa sattunut olennainen erehdys tai olosuhteiden muuttuminen tahi muu niihin verrattava syy. Arvopaperipörssissä noteerattujen osakkeiden verotusarvoksi vahvistetaan 70 prosenttia sen käyvästä arvosta. Näiden osakkeiden sekä arvopaperipörssissä noteerattujen obligatioiden arvo vahvistetaan edellä mainittua ehdotusta tekemättä.

## 57 §

Verovelvollisen henkilön, joka suurimman osan verovuodesta on asunut Suomessa, tuloverosta vähennetään:

1) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä tällaisesta lapsesta 870 markkaa, kahdesta 1 880 markkaa, kolmesta 3 100 markkaa, neljästä 4 790 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta lisäksi 2 190 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain sille puolisoista, jonka tuloveron määrä on suurempi (*huoltajavähennys*).

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 900 markkaa alaikäistä lasta kohden.

*Voimassa oleva laki*

## 65 §.

Jos verovuonna Suomessa asuneen luonnollisen henkilön tai erillisenä verovelvollisena verotettavan kotimaisen kuolinpesän verovuoden tulosta ja varallisuudesta menevän valtionveron sekä hänelle määrätyn kunnallisveron, kirkollisveron, kansaneläkevakuutusmaksun ja sairausvakuutusmaksun yhteismäärä on suurempi kuin 80 prosenttia verovelvollisen valtionverotuksessa vahvistetusta verotettavasta tulosta, verovelvollisen maksettavaksi ei panna sanotun määrän yli menevää valtionveron osaa, *kuitenkin niin, että* verovelvollisen maksettavaksi *säädetystä varallisuusverosta jätetään enintään 30 prosenttia maksuunpanematta ja että* verotuslain 77 §:n nojalla määrätty veronkorotus maksuunpannaan kokonaan.

---

*Ehdotus*

## 65 §

Jos verovuonna Suomessa asuneen luonnollisen henkilön tai erillisenä verovelvollisena verotettavan kotimaisen kuolinpesän verovuoden tulosta ja varallisuudesta menevän valtionveron sekä hänelle määrätyn kunnallisveron, kirkollisveron, kansaneläkevakuutusmaksun ja sairausvakuutusmaksun yhteismäärä on suurempi kuin 80 prosenttia verovelvollisen valtionverotuksessa vahvistetusta verotettavasta tulosta, verovelvollisen maksettavaksi ei panna *tämän* määrän yli menevää valtionveron osaa. Verovelvollisen maksettavaksi verotuslain 77 §:n nojalla määrätty veronkorotus maksuunpannaan *kuitenkin* kokonaan.

---

*Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1987. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1987 toimitettavassa verotuksessa.*

---

## Tiivistelmä tuloverotuksen vähennysten ja markkarajojen muutoksista v. 1987

|                                                                                   | 1986                                         | Ehdotus vuodelle<br>1987                     | Muutos<br>% |
|-----------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------|----------------------------------------------|-------------|
| Tulonhankkimisvähennys .....                                                      | 350 + 4 %<br>palkkatulosta<br>enintään 1 600 | 500 + 5 %<br>palkkatulosta<br>enintään 1 800 | 12,5        |
| Veronmaksukyvyyn alentumisvähennys .....                                          | 5 300                                        | 6 000                                        | 13,2        |
| Omaisuustulovähennys                                                              |                                              |                                              |             |
| — vuokratuloista .....                                                            | 6 000                                        | 7 200                                        | 20,0        |
| — osinkotuloista, osuuspääoman koroista ja lisära-<br>hastosijoituskoroista ..... | 3 800                                        | 5 200                                        | 36,8        |
| Työtulovähennys .....                                                             | 11 400                                       | 11 800                                       | 3,5         |
| Lapsenhoitovähennys                                                               |                                              |                                              |             |
| — jos verovelvollinen elättänyt 8—16-vuotiasta las-<br>ta .....                   | 5 300                                        | 7 000                                        | 32,1        |
| — jos verovelvollinen elättänyt enintään 7 vuoden<br>ikäistä lasta .....          | 6 600                                        | 12 000                                       | 81,8        |
| Palkkavähennys .....                                                              | 1 % palkka-<br>tulosta<br>enintään 800       | 1,3 % palkka-<br>tulosta<br>enintään 1 400   | 75,0        |
| Valtionverotuksen yksinhuoltajavähennyksen enim-<br>mäismäärä .....               | 6 100                                        | 6 300                                        | 3,3         |
| Puolisovähennys                                                                   |                                              |                                              |             |
| — jos elättänyt alle 8 vuoden ikäistä lasta .....                                 | 6 600                                        | 6 800                                        | 3,0         |
| Koulutusvähennys .....                                                            | 1 700                                        | 1 800                                        | 5,9         |
| Valtionverotuksen eläketulovähennyksen kerroin ....                               | 1,69                                         | 1,73                                         | —           |
| Kunnallisverotuksen lapsivähennys                                                 |                                              |                                              |             |
| 1. lapsesta .....                                                                 | 3 000                                        | 3 100                                        | 3,3         |
| 2. lapsesta .....                                                                 | 3 000                                        | 3 300                                        | 10,0        |
| 3. lapsesta .....                                                                 | 3 000                                        | 3 500                                        | 16,7        |
| 4. lapsesta .....                                                                 | 3 000                                        | 3 700                                        | 23,3        |
| 5. ja seuraavista lapsista .....                                                  | 3 000                                        | 3 900                                        | 30,0        |
| Kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys .....                                   | 2 300                                        | 2 400                                        | 4,3         |
| Kunnallisverotuksen opiskelijavähennys .....                                      | 3 500                                        | 3 600                                        | 2,9         |
| Kunnallisverotuksen elatusvelvollisuusvähennys ....                               | 3 500                                        | 3 600                                        | 2,9         |
| Kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen kerroin .                                | 1,18                                         | 1,188                                        | —           |
| Perusvähennys kunnallisverotuksessa .....                                         | 5 000                                        | 5 200                                        | 4,0         |

|                                                      | 1986     | Ehdotus vuodelle<br>1987 | Muutos<br>% |
|------------------------------------------------------|----------|--------------------------|-------------|
| Huoltajavähennys (verosta)                           |          |                          |             |
| 1. lapsesta .....                                    | 840      | 870                      | 3,6         |
| 2. lapsesta .....                                    | 950      | 1 010                    | 6,3         |
| 3. lapsesta .....                                    | 1 120    | 1 220                    | 8,9         |
| 4. lapsesta .....                                    | 1 510    | 1 690                    | 11,9        |
| 5. ja seuraavista lapsista .....                     | 1 900    | 2 190                    | 15,2        |
| Valtionverotuksessa tehtävä elatusvelvollisuusvähen- |          |                          |             |
| nys (verosta) .....                                  | 875      | 900                      | 2,9         |
| Ansiotulo-osuusolettama .....                        | 150 000  | 155 000                  | 3,3         |
| Erillisverotettava muu kuin ansiotulo .....          | 4 000    | 6 500                    | 37,5        |
| Verotuksen kattosääntö                               | enintään |                          |             |
| — varallisuusverosta maksuunpanematta jäävä osa ..   | 30 %     | ei rajoituksia           |             |